

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Ida Keller
Titel: Dokter Maxwell's kerstgeschenk
Druk: 1
80 blz.

Dit werkje bevat het verhaal van drie kinderen, die hunne moeder verliezen terwijl hun vader afwezig is. Zij geraken uit elkander, doordien een kind verdwaalt en een ander in een verbeteringsgesticht terecht komt. Het verdwaalde kind, in de woning van Dr. Maxwell opgenomen, wordt het middel ter bekeering van den dokter en diens beminde. Eindelijk komen allen weer samen, nadat de vader der kinderen en de beminde des dokters gestorven zijn. Dat verdwaalde kind is 't kerstgeschenk van Dr. Maxwell. Eene boeiende vertelling, die, al is het eene Engelsche geschiedenis in Nederlandsche woorden, door de kinderen gretig zal worden gelezen. Er is van het begin tot het einde een goede gang in. Doch er liggen ook hier weder wonderbaarlijke knopen in den draad. In ons land zouden drie kinderen, van wie de oudste 14 jaar is, niet alzoo samenwonen; zou een kind van 5 jaar niet uitgaan, om "het Huis met vele woningen" te zoeken; zou ook een jongen van 8 jaar anders spreken, dan Jan doet op bladz. 9 en 11. Tot de onwaarschijnlijkheden behoort verder, dat er geen bericht zou zijn gezonden aan Agnieta's vader en broer van het overlijden der moeder (pag. 8); de moeder van den heer Larkins (pag. 14); de wijsheid van Hetty (pag. 24). Het kalm opnemen door Martha en Agnieta van het verdwijnen van Hetty is bepaald onaannemelijk. Wij betreuren deze zwarte vlekjes te meer, omdat het godsdienstig gehalte beter is dan van verschillende andere boekjes. Ook op den vorm van dit verhaal valt heel wat af te dingen. Niet alleen is hij op verschillende plaatsen weinig kinderlijk, ook uit taalkundig oogpunt is de stijl niet wel verzorgd. Wij teekenden aan: op de marmeren schoorsteenmantel, met zijn kleine last; alle levenslust verloren; het kind liep een groote veelkleurige bal na; door haar heerlijke geur; mijn Bijbel, die ik gekregen heb; toen u den weg gewezen werd; houdt (geb. wijs, enkelv.); met een onbestemd gevoel; het viel Hetty op; in zijn armstoel neervleide; tuurden, op blz. 35 gebezigd voor staarden; een leven, aan de wereld, in den dienst der wereld gewijd. De plaatjes van dit boekje behooren niet tot de schoonste. De keuze der momenten, die afgebeeld worden, is goed, doch de uitvoering is niet mooi. De strekking van het verhaal. zal wel moeten zijn: te doen uitkomen, dat de Heere het eenvoudige woord zegenen kan, om zondaren tot bekeering te brengen. Niettegenstaande de genoemde gebreken, kunnen wij toch met waardeering op dit boekje de aandacht vestigen. Er schuilt eene goede leering in, aangaande de bijzondere Voorzienigheid Gods en treffende gebedsverhooring.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1904

Auteur: Ida Keller
Titel: Dokter Maxwell's kerstgeschenk
Druk: 2
78 blz.

Met geïll. omsl. Een gekleurd en twee zwarte plaatjes. Prijs 40 ct. Dit werkje bevat het verhaal van drie kinderen, die hun moeder verliezen terwijl hun vader afwezig is. Zij geraken uit elkander, doordien een kind verdwaalt en een ander in een verbeteringsgesticht terecht komt. Het verdwaalde

kind, in de woning van Dr. Maxwell opgenomen, wordt het middel ter bekeering van den dokter en diens beminde. Eindelijk komen allen weer samen, nadat de vader der kinderen en de beminde des dokters gestorven zijn. Dat verdwaalde kind is het kerstgeschenk van Dr. Maxwell. Een boeiende vertelling, die, al is het een Engelsche geschiedenis in Nederlandsche woorden, door de kinderen gretig zal worden gelezen. Er is van het begin tot het einde een goede gang in. Doch er liggen ook hier weder wonderbaarlijke knopen in den draad. In ons land zouden drie kinderen, van wie de oudste 14 jaar is, niet alzo samenwone ; zou een kind van 5 jaar niet uitgaan, om "het Huis met vele woningen" te zoeken; zou ook een jongen van 8 jaar anders spreken, dan Jan doet. Tot de onwaarschijnlijkheden behoort verder, dat er geen bericht zou zijn gezonden aan Agnieta's vader en broer van het overlijden der moeder; voorts de moeder van den heer Larkins en de wijsheid van Hetty. Het kalm opnemen door Martha en Agnieta van het verdwijnen van Hetty is bepaald onaannemelijk. Wij betreuren deze zwarte vlekjes te meer, omdat het godsdienstig gehalte beter is dan van verschillende andere boekjes. Ook op den vorm van dit verhaal valt heel wat af te dingen, wijl die op verschillende plaatsen weinig kinderlijk is. De plaatjes van dit boekje zijn sprekend. De keuze der momenten, die afgebeeld worden, is goed. De strekking van het verhaal zal wel moeten zijn te doen uitkomen, dat de Heere het eenvoudige woord zegenen kan, om zondaren tot bekeering te brengen. Niettegenstaande de genoemde gebreken, kunnen wij toch met waardeering op dit boekje de aandacht vestigen. Er schuilt eene goede leering in, aangaande de bijzondere Voorzienigheid Gods en treffende gebedsverhooring.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1912

Auteur: Ida Keller

Titel: Dokter Maxwell's kerstgeschenk

Druk: 2

78 blz.

Dit verhaal is door ons niet met onverdeelde sympathie gelezen. Het kerstgeschenk is een »verloren kind« te Londen, dat door een wonderlijken samenloop van omstandigheden na jaren weer aan de zijnen wordt teruggegeven door Dr. Maxwell, die het vond en bij zich hield. 't Boek maakt geheel den indruk, van uit het Engelsch vertaald te zijn, hoewel dat er niet op staat. Als Dr. Maxwell Hetty vindt, doet hij niet onmiddellijk pogingen, om haar terecht te brengen, maar gaat kalmpjes met haar naar de kerk, eerst later naar de politie en bekreunt zich in 't allerminst niet, om de arme wanhopig bedroefde familie van het kind. Is dit al haast ongelooflijk, nòg ongelooflijker is, dat van laatstgenoemde zijde de politie zelfs niet met het geval in kennis wordt gesteld, en dat nog al, omdat Martha, de beschermster der kinderen, vroeger wel eens met de politie zou hebben kennis gemaakt; met »die menschen« staat er op blz. 41. En zoo wemelt het van onnatuurlijkheden en onwaarschijnlijkheden evenals van trieste narigheden. Zelfs ontbreekt er niet de traditioneele Engelsche teringlijderes, de aanstaande van Dr. Maxwell, die er evenwel geen been in ziet, zijn kleine vondeling aan eventueele besmetting bloot te stellen. Dr. Maxwell, die zijn overleden moeder bijna als een heilige vereert, heeft niettemin nog nooit gekeken in den Bijbel, dien zij hem naliet. De kleine vondeling weet wel het adres van den schurk Larkins, maar haar eigen adres niet; ze maalt ook niet om haar familie. En zoo zouden we kunnen voortgaan. We zouden onze kinderboeken wat

minder romantisch willen hebben, de preekjes er in laten de kinderen rusten, de intrigue neemt hen vrij wel uitsluitend in beslag. Het pleit niet voor den smaak van ons Christelijk publiek, dat dit boekje een tweeden druk beleefde. We kunnen het niet onvoorwaardelijk aanbevelen.

Boekbeoordeling in bijblad van "De Christelijke Familiekring : tijdschrift voor zondagsschool en huisgezin", 1912
